

[Tesdaupf.]

medlemmer tænke nøjere over, inden afstemningen i dag og inden tredie behandling — der er god tid til at tænke sig om mellem anden og tredie behandling. Jeg peger på det, fordi det viser en tendens, som jeg synes desværre er ved at blive typisk for, hvad man fra en bestemt side kunne ønske at få ud af jordlovgivningen, og for den måde, man ønsker at administrere på. Et søskendebarn forhindres ved denne lov i at købe en ejendom, som på grund af slægtskab antagelig er tilbudt vedkommende billigt, fordi der findes et mageskiftetillægsgjordsproblem, og staten ønsker at benytte sin forkøbsret. Denne forkøbsret til en ejendom benyttes altså efter dette lovforslag — og det er ikke almindeligt, at man gør det på den måde — udelukkende på grund af det mindre problem med en tillægsparecel, og det medfører, at køberen er fuldstændig i lommen på staten og jordlovsudvalget. Vedkommende er for at få familieejendommen til den tilbudte rimelige pris faktisk nødt til på godt og ondt at finde sig i de vilkår, staten og jordlovsudvalget byder ham. Jeg synes, det er en meget farlig tendens, som herved lovfæstes.

Det nye begreb, mageskiftet tillægsgjord, er på samme måde for mig at se opfundet, for at administrationen skal have hals- og håndsret over alle de kombinationer af muligheder, den måtte ønske sig. Det betyder i virkeligheden, at hvis tillægsgjord ikke kan fås der, hvor det ønskes, kan vedkommende måske fristes til alligevel at sælge tillægsgjord, når han til gengæld får tilbudt noget af en anden nabos jord, som han har lyst til, og der kan være så mange grunde til, at man har lyst til en nabos jord. Jeg synes, det er en meget farlig tendens, man er kommet ind på ved begrebet mageskiftet tillægsgjord. Jeg tror, vi alle skal tænke os meget nøje om, inden vi går med til indgreb i andres ejendom på et så løst, administrativt grundlag.

Mit parti er imod lovforslagets tendens, dets løse opbygning og begrundelse, og derfor

stemmer vi imod og anbefaler andre at gøre det samme.

Aage Fogh: På mit partis vegne skal jeg anbefale det høje ting at stemme for ændringsforslaget.

Jeg skal gøre et par bemærkninger til de ærede foregående talere. Det ærede medlem hr. Sønderup ville påstå, at det var det radikale venstre, der var skyld i, at der ikke var blevet enighed i udvalget. Hvis det ærede medlem vil tænke tilbage og holde sig til sandheden, hvad jeg ikke tvivler om, vil han erindre, at jeg ved en lejlighed i udvalget gav tilbud om, at jeg, hvis man ønskede et firkantet forlig, ville gå med til det. Dette tilbud blev ikke modtaget af venstre og konservative. Jeg gav samtidig tilsagn om, at jeg, hvis socialdemokratiet ønskede et videregående ændringsforslag, var villig til at gå med til det. Mere imødekommenhed kan ikke med rimelighed forlanges af et af tingets medlemmer, der har fået en opgave at røgte i et udvalg.

Angående det resultat, vi er kommet til, skal jeg ikke i aften holde noget længere landbrugspolitisk foredrag, men der er een ting, jeg tror, vi alle er enige om, og det er det, at en af hovedopgaverne på dette område i den kommende tid bliver at medvirke til, at de landbrug, der er for små til at kunne ernære en familie, får den tillægsgjord, de behøver, for vi kan være enige eller uenige om, hvorvidt vi skal fortsætte med at udstykke, men jeg tror ikke, der er nogen uenighed om, at de landbrug, der er for små til at kunne ernære en familie, bør have tillægsgjord, enten ved at den skaffes fra andre større brug eller ved nedlægning og sammenlægning af landbrug. Det vil sikkert i fremtiden være en ulykkelig stilling for en medborger at sidde med et for lille landbrug, fordi han ikke anerkendes, hverken som arbejder eller landmand, og derfor bør vi tilstræbe en sådan lovgivning.

Det eneste, der har vakt nogen uenighed, er jo egentlig talt spørgsmålet om den